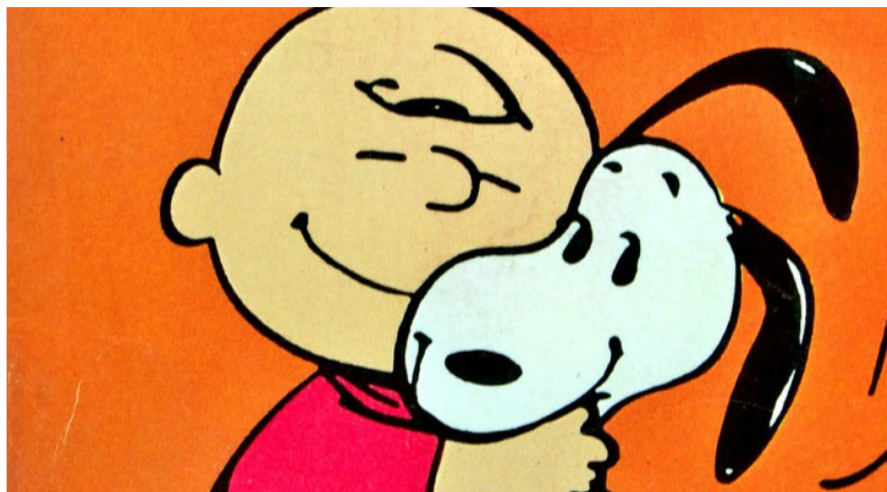

NUMMER 9

[NYHEDER](#)
[ANMELDELSER](#)
[INTERVIEWS](#)
[FEATURE](#)
[PODCAST ▾](#)
[BLOG ▾](#)
[KONTAKT ▾](#)

Lykken er 192 sider med Radiserne

15. august 2017 af [Michael Lindal Andersen](#)

0

RADISERNE: DE BEDSTE STRIBER 1960-1969

999999

Forfatter/tegner: Charles M.

Schulz

Forlag: Cobolt**Form:** 192 sider, stift bind i sort-hvid og farver**Vejl. pris:** 348 kr**Udgivelsesår:** 2016**Udgivelsesland:** Danmark

Gode gamle Søren Brun og de andre Radiser jager famlende efter lykken i en opsamling af de bedste striber fra seriens helt store årti – 1960'erne. Der er absolut ingen grund til at græmmes.

Søren Brun har stadigvæk ikke lært at vinde i denne anden opsamling fra forlaget Cobolt. **I forrige bind** så vi serien finde sig selv gennem 1950'erne, og i denne samling oplever vi en serie, der fyrer den af på alle cylindre. I næste bind vil vi blive ført igennem de (lover forlaget) bedste striber fra 1970'erne.

1960'erne bød på mange førstegangsoplevelser for seriens læsere. Nuser strammede for første gang flyvehjelm og drog på fantasitogt igennem 1. Verdenskrigs lufterum på jagt efter den Røde Baron, fuglen Woodstock dukkede op, den vilde pige Rikke Rask gav de andre børn kamp til strengen med sine løjer, og den sorte knægt Franklin slog i sen-60'erne vejen forbi som et stilfærdigt symbol på tidens borgerrettighedskampe. Alt sammen små/store begivenheder, der i det store hele ikke ændrede den daglige trummerum for seriens hovedpersoner, men så sandelig satte kulør på for læseren.

SØG

Søg

NYESTE KOMMENTARER

- Gynther Meyer til [Luc Bessons "Linda og Valentin"](#)
- Carsten Søndergaard til [Status over statusrapport](#)
- Gitte til [Status over statusrapport](#)
- Matthias Wivel til [Luc Bessons "Linda og Valentin"](#)
- Carsten Søndergaard til [Status over statusrapport](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

9

 Nummer 9 - magasin ...
 2276 Synes godt om

Synes godt om side
 Del

Vær den første af vennerne, der synes godt om dette

9

Nummer 9 - magasin for tegneserier
 for 20 minutter siden

Ny samling fejrer MADs Don Martin - ham med de strittende fingre, dobbelte hager og opfindsomme lydord. Morten Tjalve anmelder!

Bindegale tegneserie
 Ewan: thunck og fump – Don Martin

SENESTE INDLÆG

Netflix' The Defenders er højest okay

21. august 2017

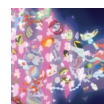
0

En anden slags superheltehistorie

18. august 2017

0

Efterårets tegneseriearrangementer

17. august 2017

0

Lykken er 192 sider med Radiserne

15. august 2017

0

Femi-nichen: Lesbiske film og sexede lamper

14. august 2017

0

Det er nemlig interessant, hvordan Radiserne på en og samme gang kan foregå i det samme vakuum af nostalgi og samtidig føles så frisk og moderne. I seriens samtid har det naturligvis været mere begrænset med nostalgien, da de mere uskyldige 50'ere, som serien ser ud til at foregå i, jo netop var overstået. Men midt i Vietnamhelvedet, ungdomsoprør og mordet på en præsident eksisterede denne serie i sin egen lille boble, der velsagtens på en eller anden måde repræsenterede det stille liv, flertallet af mennesker førte ved siden af alle disse skelsættende begivenheder. Man fristes næsten til at drage en fræk parallel til persongalleriet i den vidunderlige og tålmodige tv-serie "Mad Men", hvis bedsteborgerlige figurer levede et liv med jakkesæt, altmodisch mormorjazz og martinier, imens verden brændte. Og alligevel følte de verden på egen krop på en eller anden måde. For livet leves ikke midt i brændpunktet for de fleste, og sommetider mærkes forandringens vinde kun ved, at der dukker en sort knægt op i vennekredsen.

Men nok om det, for som det fine forord og informative ekstramateriale gør så klart, så rykkes seriens fokus i 1960erne over på den jagt på lykke, der er selve essensen af den menneskelige eksistens. Ingen ved rigtig, hvad det betyder at være lykkelig, men det forventes, at vi kan svare på netop dette spørgsmål ved enhver given lejlighed: "Er du lykkelig?" Det ærlige og hudløse svar vil for det meste blive det lidt forbudte: "Hvor skulle jeg dog vide det fra?" Men alligevel stræber vi.

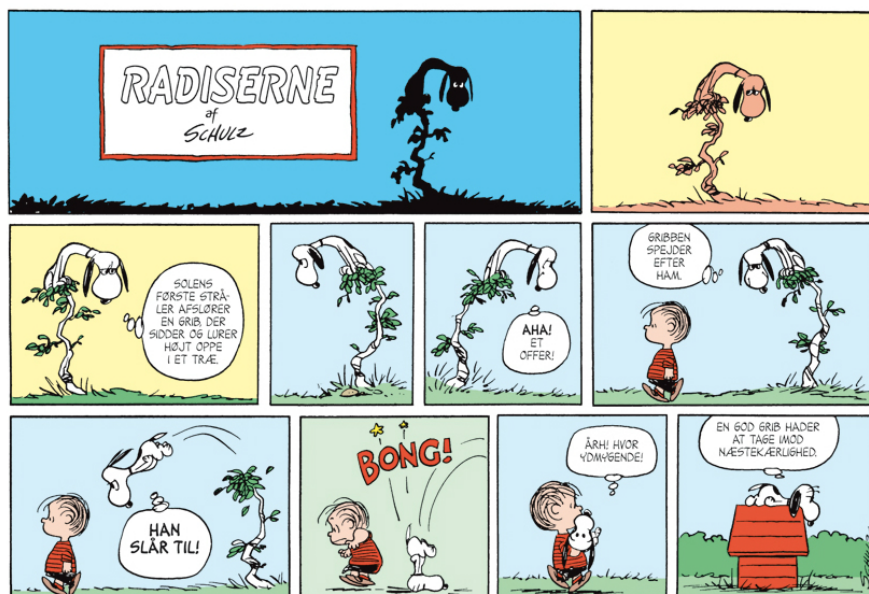
"Lykken er en varm hundehvalp" blev et slogan for serien. Replikken endte på mangan et stykke merchandise, og på en eller anden måde opsummerede den det verdensbillede, som serien gav udtryk for. For selvom man ofte søger mod kosmos, guderne eller hvad ved jeg, så er det i de små øjeblikke, at lykken indtræffer. For Søren Brun ville lykken være at kunne flyve med sin drage uden at den blev fanget i et træ eller at endelig få lov til at sparke til den infame amerikanske fodbold uden at plageånden Trine flytter den i sidste øjeblik. Ingen af delene vil dog lykkes for den stakkels knægt. Og Søren Brun er og bliver Søren Brun.

**Som altid med Radiserne er det hele i bund
og grund meget, meget deprimerende og
håbløst, hvis man virkelig kigger efter
under de gode vittigheder og den kære
humor.**

For hunden Nuser ville det være lykken at være noget andet end en hund. Om det så var en grib, Den Røde Baron eller noget helt tredje er sådan set lige meget. Og så er det mindre vigtigt, at han faktisk er ret godt tilfreds dér oven på sit hundehus. Andre kæmper med voldsom suttekludsafhængighed eller ekstrem fandyrkelse af afdøde komponister, imens Trine søger kærligheden, hvor den ikke findes. Selvsamme Trine agerer psykolog for de andre Radiser (mod betaling, naturligvis), men hendes råds brugbarhed er diskutabel. Som altid med Radiserne er det hele i bund og grund meget, meget deprimerende og håbløst, hvis man virkelig kigger efter under de gode vittigheder og den kære humor.

Og lad os lige snakke om den dér humor, der velsagtens er lige så svær af definere som lykken. Der er kælet for det redaktionelle, og jeg vil vove påstanden, at ingen jokes falder til jorden i bogens samfulde 192 sider. Jeg er ikke Radiseklog nok til at vide, om udvalget er perfekt eller om der udelades vigtige striber eller aspekter fra 1960'erne, men for mig FØLES de redaktionelle valg og de tilgængelige striber både udtømmende og som toppen af 60'er-poppen. Det er sjovt! Hvilket er et mindstemål for enhver sribesamling at opnå, men hold nu kaje, hvor det tit mislykkes. Her er der ikke noget at klage over. Heller ikke når grinet næsten overdøves af et trist suk over livets trummerum og de evige gentagelser og mangel på den virkelige lykke eller tilfredsstillelse. Humor bliver kun bedre af at have en tyngde og en bund af noget mindre sjovt, og her er Radiserne vel nærmest indbegrebet af denne effekt.

Som tegner har Schulz i allerhøjeste grad dannet skole, og det er de færreste sribetegnere, der ikke skal forholde sig til ham på deres vej imod en personlig stil. Derudover kan man også mere end ane ham hos tunge graphic novel-gutter som Chris Ware og Daniel Clowes. Det er også på sin plads, da Schultz om noget er mesteren i at fange nuancer og følelser ved hjælp af både en bedragerisk enkel streg og eksplosive følelsesudbrud, der følger alle Scott McClouds foreskrifter om at overdrive følelser i tegneserier. Ofte er det meget lidt, der bruges for at formidle indholdet i en situation, og sommetider går det helt til kanten. Personerne vælter om på hovedet, når de bliver råbt af, eller de laver et enkelt ansigtsudtryk formidlet med få streger og sparsomme virkemidler. Det hele er vidunderligt analogt og ser smukt håndlavet ud, men der er en kontrol over strengen, der er de færreste forundt.

Hvis jeg i den saglige anmeldelses navn skal komme med en lille anke imod udgivelsen, så er det forsiden. Rasterne i toppen og farven, der langsomt skifter fra orange til violet

bag ved en af Schulz' tegninger ser en smule hjemmegjort ud, og det yder ikke rigtigt samlingen retfærdighed. Men hul i det, når vi altså har at gøre med et fabelagtigt udvalg af verdens måske bedste sribesamling fra dengang, hvor den var på toppen. At den så stadigvæk føles frisk og relevant efterlader mig faktisk ikke med andre muligheder end at smide en topkarakter efter den. Det er så godt, som det kan blive. Og det er måske der, at lykken er – i en bog fyldt med striber, der får dig til at grine og tænke.

Ingen grund til at græmmes.

📖 Charles M. Schulz, Charles Schulz,

Forlaget Cobolt, Radiserne, Radiserne - de bedste striber 1960-1969, Stribestegneserier

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Michael Lindal Andersen

FORRIGE ARTIKEL

Femi-nichen: Lesbiske film og sexede lamper

NÆSTE ARTIKEL

Efterårets tegneseriearrangementer

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Ping 2017: Bedste danske tegneserie

17. maj 2017 af [Christian Aarestrup](#)

🗨 0

Ping 2017: Bedste internationale tegneserie på dansk

15. maj 2017 af [Christian Aarestrup](#)

🗨 0

SKRIV ET SVAR

Kommentar

Skriv kommentar

NUMMER 9

Nummer 9 er et tegneseriemagasin på nettet for alle med interesse for tegneseriemediet, den niende kunstart, som de siger i Frankrig. På Nummer 9 bringer vi anmeldelser, nyheder og baggrundstof, som henvender sig til såvel nye som garvede tegneserielæsere.

BLIV EN DEL AF NUMMER 9

Nummer 9 søger altid efter kompetente og engagerede bidragsydere, der vil være med til at skabe Danmarks bedste magasin for tegneserier og grafisk litteratur.

Læs mere her

TEGNESERIE-RESURSER

Dansk Tegneserieråd
Danske Tegneserieskabere
Comicwiki
Copenhagen Comics
Art Bubble
Storm P. Museet
The Animation Workshop